

11

עין משפט
גר מצוה

ז א מ"י פ"י מהל' טומאות
נרעת הל"ה ופ"ו מהל'
יבוס הלכה י:

תורה אור השלם

1. ואשאל אל אחותי לא
תקח לעצור לגלות
עדותה עליה בחייה
ויקרא יח יח
2. כי ישבו אחים יחד
ומת אחד מהם וכן
אמר לא תהיה אחי המת
החוצה לאיש רח יבמה
יבא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה
3. כי כל איש יעשה
מכל החטבות האלה
ונקרתו הנפשות הנמשות
מקרב עמו:
ויקרא יח כט

תוספות ישנים

למשפט דרכ ודרכ אפי'
אפי'ת' להם לי חני מניני
מחדד מניינא ממעטין כלהו
סבין דמי מניינא לא
מדי. ויזיל דאזקטריה
מניינא למעטריה
דאי ללו הכי הוא אמיתא
שכחא מונין סבירה כוסייה
דרכ ודרכ אפי' ודא דלא
מי לסי שאין
שוח להו דמני' לפי
אפי' ברת לרה דאזקטריה
לקמן להכי אטקיד יסוד
דמני' לשמיעין טי'
מניינא מניינא מניינא

למעומי דרב ודרב אסי. וא"ת לי

למעוטי דרב ורדב אסי. וואס לימעט תריוויז ממוינא דרישא
דכיון דהגן ט"ו נשים ליכא למימר שיר ומומעטי כולו
מגדל קמני לנו דנאמר בפ"ק קדושין (דף טו:) וכו' מהו וזייר
והא ארבעה חמני סו"ל דהא לא מצי למיחניניהו דמסית לפי שאין

בבגד צה וליכא למעוטי מדלא קמי
לבו אלא מייתורא דמחגי' וטעמא
דרב חסי ודפליג עליה אפרש
לקמן (א) בע"ה:

לפי שאין בצרת צרה. וא"ת
דמשכחת לה צרת צרה לענין
בועל שנשאת לאחיו (ו) ולו אשה אחרת
ומת בלא גנים דמסרת צרתה כה
הבועל דלענין בועל נמי טומאה כה
כמו לענין בעל ואם הלכה הצרה
ונשאת לאחיו הסמי וכו' אחרת
ושמא כשם שהיא פטורה * כן צרתה
פטורה וי"ל דכיון דלגבי בעל לא
דמשכחת צרת צרה אין לנו להחמיר
בטומאה דגבי בועל יותר מטומאה
דגבי הבועל ועוד דכיון דדוקא
בטומאה דכתיב גבי בעל הוי כעירות
דכתיב בשלן לאו לא יוכל צעלה
וגו' (דברים ד) אבל בבוועל לא כתיב
לאו לאו ונפקר והוא בטומאה (במד' 22)
והא דפריך לקמן (ד' יא') (א) נבעלה
טומאה כתיבה בה ונפקרה והיא
טומאה דמשמע דמהי אסורה דריש
טומאה כתיב בה כעירות מצינו
לחומר דלמאי דמשי למיקם עליה
נכללו לא כגי דהוא דונספירה
והיא טומאה:

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

ד"ר ודב אסי. דלמך רב לרת קוטה אקורה שאם יזנחה אשמו וכו' אשה אחרת ומת בלא בנים שמיין פטורות ורב אפי' אחר לרת אילניות אקורה שאם היה נשוי אילניות ואם אחרת ומת בלא בנים שמיין פטורות ומדבריו בפרקין (דף י"א.) **לרת ממאנת.** הכי שיהי

למעוטי דרב ⁶ ודרב אסי לרב ולרב אסי למעוטי מאי אי סבירא להו דהרדי חדא למעוטי צרת ממאנת וחדא למעוטי צרת מחזיר גרושתו ואי לא סבירא להו דהרדי חדא למעוטי דתבריה וחדא למעוטי או צרת ממאנת או צרת מחזיר גרושתו לרב ולרב אסי ליתנינהו ⁷ לפי שאינה כצרת צרה מנה"מ דת"ר יאשה לא אחותה לא תקח לצרור לגלות עריתה עליה בחייה עליה מה ת"ל לפי שנאמר ⁸ כימה יבא עליה שומע אני אפי' באחת מכל עריות האמורות בתורה הכתוב מדבר נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה מה להלן במקום מצוה אף כאן במקום מצוה ואמר רחמנא לא תקח ואין לי אלא היא צרתה מנין ת"ל לצרור ואי ⁹ ואין לי אלא צרתה צרת צרתה מניין ת"ל לצרור ולא לצור ואין לי אלא אחות אשה שאר עריות מניין אמרת מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה ליבם אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה ליבם ואין לי אלא הן צרותיהן מניין אמרת מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה ליבם וצרתה אסורה אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה ליבם צרתה אסורה מכאן אמרו חכמים חמש עשרה נשים פטורות מצרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום עד סוף העולם יכול שאני מרבה אף שש עריות ¹⁰ חמורות מאלו שיהיו צרותיהם אסורות אמרת מה אחות אשתו מיוחדת שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואפשר לינשא לאחים ואסורה ליבם וצרתה אסורה אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואפשר לינשא לאחים ואסורה ליבם צרתה אסורה יצאו שש עריות חמורות מאלו הואיל דאי אפשר לינשא לאחים צרותיהן מותרות שאין צרה אלא מאח אוהרה שמענו עונש מניין אמר קרא יכי כל (איש) אשר יעשה מכל התועבות וגו' טעמא דכתב רחמנא עליה הא לאו הכי ה"א אחות אשה מייבמת מאי טעמא דאמרין אתי עשה ודחי לא תעשה אימר דאמרין אתי עשה ודחי לא תעשה לא העשה גירא ¹¹ ולא תעשה שיש בו כרת מי דחי ותו לא

דכתיב

אלה ה"ל למדרש להיתירא נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה
ובא עליה דמסתבר טפי למדרש הכי ולאוקמי קרא לגופיה אלא
ליצור קרא להיתירא ובהי דריש ליה לגופיה לאקסורא ורב אשי
ארכא דמסין דלץ עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת פריך כמו שפי'
לא גא הוא כ"ל אלא להיתירא לא מצינא אמתא דעמי' לנלות עושה
הש"ס אלא הוה מנה דלא דריש להיתירא אלא לפי דמצינא של מקשה איה
כן: **ל**א תעשה שיש בו ברת מי דחי. וא"ת ואמאי לא יולפינן דלדחי
לקמן (דף י.) אלא אינטרין סד"א חותי אשות אשה במאי מצינא מאשת אח
לא אלא מפנינן שבוס מקום ויולפינן מכלאם בנתיב אפי' מרי איסורי
רכינן הכי ועוד דשנין הש"ס אשת אח דקאי בה ולא מסוק לה אלא
לאו בכל דוכתי צבי למילף מאשת אח קאמי אלא דוקא אחות אשה
כדמצינא

מרכה אף שש עריות חמורות מה בעם חמצי שיקפי כל העריות ו לו יבין דמקפין הני שש נמי כ"י לשם מה הסם שלל במקום מצוה אף הכא נמי שלל במקום מצוה ואמרינן דהני כ"י אינן יולדו אלא תמיד ליה לומר שאלו צרה חלה מאלו כי כ"י אינן אסורות חלה במקום מצוה חלה

וזהו לא תעשה. וקס"ד דלא משוען חילוק בין לא תעשה גרידא וכן לא תעשה שיש בו כרת דנדרווייחו אמרין חזי
תעשה ודחי לא תעשה וסיון סקן עליה להיחידא לא אמרין חללא ודחי לאיקרא הוא דעבדין ג"ס: שאין חללא חללא מלח.

מסורת הש"ס

(ו) לקמן יא. יב. כ) לקמן
 (ג) שם. ד) ויקרא יא.
 (ה) וע' חס' סוכות נא:
 י"ה חמשה ימים קדושין
 ח: ד"ה ואל וחס' קטנה
 ח: ד"ה חמשה ימים
 י"ה חס' וחס' ב"ק נא:
 י"ה חמשה ימים שם:
 י"ה חס' וחס' מנחות יח:
 ד"ה מניין

גליון הש"ס

מ' לוי שאינה בצר
יהא לקמן ד' יו"ד ע"כ:
ועם לא תדע, חזק שיש
בזה כי רחש, עין חסונים
שמים חזק יו"ד ק"י רל"א:
זה דה ערה מאמנה
ב' בראית' כפירקן, דף
י' ע"א יו"ע: שם דף
יחוד גרששו וכל שתיקן
מסודר תתבאר, ע"י
קמן דף י' ע"א יו"ע:
קמן ד' ר"ה ל"ב ב' בד
דחה ששלישי ד"ס יו"ד
תא' גרששו ד"ס יו"ד
מסמני נחמה חסונה:

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה למשני וכו'
פרש לקמן. ר"ב בד' ה'
י"א בד"ה תרי' אסורי:
(ב) ד"ה לפי וכו' שנסת' אסורי
למנו של בועל וכו' אס' אס' תחת
וכו' וכו' תמי' תומא
תוב' כה: (ג) בא"ד וכו'
ספריך לקמן ר"ב בדף י"א
ג"ס תבוס' בד"ה לרת
ועס: (ד) ד"ה טעמא וכו'
וכו' קלח' אס' אס' תמי'
לומר:

דגהות הנר"א

[illegible]

הגהות מהר"ב

רנשבורג
|| רנ"י ר"ה מחזיר
דעסו וכו' שטיקן אסוריות
המנינס. ג"כ ע"י חדישי
מבין ורשב"ל ולקמן דף
א ע"ב ודף יב ע"א וצ"ע
ודק:

ספרות ישנים (המשך)

[illegible]